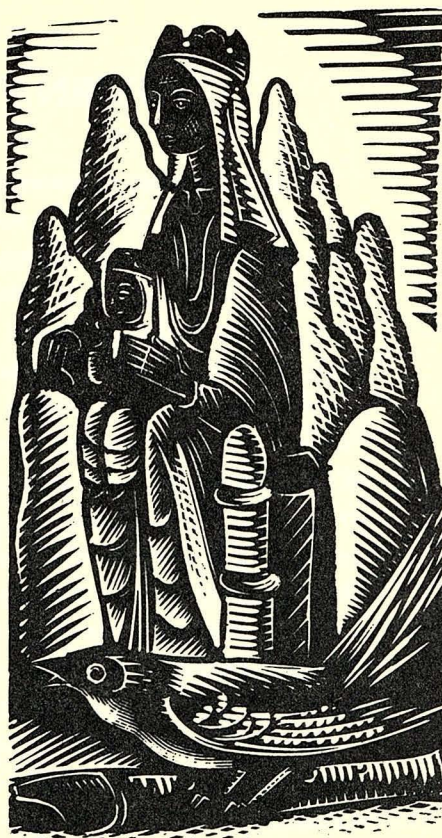

VIROLAI

a la

MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

*Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat Estel,
illumineu la catalana terra;
guieu-nos cap al Cel.*

Amb serra d'or els Angelets serraren
eixos turons per fer-vos un palau;
Reina del cel que els Serafins baixaren,
deu-nos abric dins vostre mantell blau.

Alba naixent d'estrelles coronada,
Ciutat de Déu que somnià David,
a vostres peus la lluna s'és posada,
el sol sos raigs us dóna per vestit.

Dels catalans sempre sereu Princesa,
dels espanyols Estrella d'Orient,
sieu pels bons pilar de fortalesa,
pels pecadors el port de salvament.

Doneu consol a qui la pàtria enyora
sens veure mai els cims de Montserrat;
en terra i mar oiú a qui us implora;
torneu a Déu els cors que l'han deixat.

Mística font de l'aigua de la vida,
rageu del Cel al cor de mon país;
dons i virtuts deixeu-li per florida;
feu-ne, si us plau, el vostre paradís.

Ditxosos ulls, Maria, els que us vegem!,
ditxós el cor que s'obre a vostra llum!
Rosa del Cel que els Serafins voltegen,
a ma oració doneu vostre perfum.

Cedre gentil del Líbano corona,
Arbre d'encens, Palmera de Sion,
el fruit sagrat que vostre amor ens dóna
és Jesucrist, el Redemptor del món.

Amb vostre nom comença nostra història,
i és Montserrat el nostre Sinaí;
sien per tots l'escala de la Glòria
eixos penyals coberts de romaní.

*Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat Estel,
illumineu la catalana terra;
guieu-nos cap al Cel.*

Lletra: JACINT VERDAGUER - Música: JOSEP RODOREDA

Moderato **TORNADA**

f Ro-sa d'a-bril, Mo-rena de la ser-ra, de Montserrat es-tel: il-lumi-neu la catalana ter-ra, gui-eu-nos cap al Cel, gui-eu-nos cap al Cel.

Andante

C O B L A

p Amb serra d'or els angelets ser-ra-ren, amb serra d'or, eixos turons per fer-vos un pa-lau, per fer-vos un pa-lau:
Reina del Cel que 'ls Serafins bai-xa-ren, Reina del Cel, deu-nos a-bric dins vostre mantell blau, dins vostre man-tell blau.

Edició dels «Amics dels Goigs»
commemorativa de la mort de Verdaguer en el seu 78 aniversari
10 de juny de 1980

HOMENATGE A «EL VIROLAI»

Enguany s'escau el centenari de la coronació de la Mare de Déu de Montserrat, i els organitzadors d'aquelles solemnes i inoblidables festes volgueren crear un cant de to popular, perquè es difongués entre els molts pelegrins que havien de pujar al santuari. N'encomanaren la lletra a mossèn Jacint Verdaguer, poeta gloriós ja aleshores, que amb el nou himne i les seves altres creacions montserratines donava un matís singularíssim a la seva obra i enllaçava el seu nom amb la devoció montserratina.

El *Virolai*, amb la volguda intenció popular, té una eminent qualitat literària i s'endinsa, per la saviesa de l'autor, en la tradició trobadoresca del nom i, pels motius, en els cants dels pelegrins remots, enllà dels segles, i fins i tot amb els goigs que mai no cessaren. Publicat anònimament, serví per al concurs de melodies, que guanyà el mestre Josep Rodoreda, rellevant en la vida musical barcelonina a la fi del segle passat. Molts altres compositors participaren al concurs, i d'altres encara, posteriorment, han creat melodies per cantar el novell *Virolai* a la Mare de Déu de Montserrat.

Així, i per espai de cent anys, aquest càntic marià ha esdevingut el cant més estès per tot Catalunya, expressiu en manta ocasió dels sentiments devots i patriòtics. Se n'han fet innumbrables edicions, en fulls, estampes, llibres i, en temps recents, en reproduccions sonores. I és, per damunt de tot, el cant de cada dia dels pelegrins dins la Basílica.

Els Amics dels Goigs sempre han estat fidels a l'afecte per Jacint Verdaguer, gojaire il·lustre, sobretot per la qualitat dels textos que creava, amb fantasia d'artista, però també amb un gran respecte als motius i al sentiment dels goigs que ja circulaven per a les mateixes devocions, com es veu prou en els seus *Goigs de Nostra Senyora de Montserrat*, escrits també el 1880 i premiats en un concurs semblant organitzat per la Joventut Catòlica de Barcelona. La primera música és la del mestre Laporta; però mai no han arribat a la popularitat absoluta del *Virolai*. Amb aquest bell poema creà el càntic que avui és de secular tradició.

Des que s'instituí la commemoració a la Villa Joana, on el poeta deixà la vida mortal, els Amics dels Goigs han anat publicant, cada any, un full de la col·lecció verdagueriana que es clou amb la present edició del més popular dels seus càntics.

GOIGS SÈRIE VIL·LA JOANA

1/14. 1967-1980

1. (1967) Goigs a llaor de Santa Maria de Montserrat
2. (1968) Goigs a llaor de la Mare de Déu de la Mercè
3. (1969) Goigs en lloança de la Divina Pastora de les ànimes
4. (1970) *Virolai* a la Mare de Déu del Mont
5. (1971) Goigs a llaor de Santa Maria de Montserrat
6. (1972) Cobles a la Verge de la Gleva
7. (1973) Goigs de Santa Maria de Ripoll
8. (1974) Goigs al Beat Romeu de Llúvia
9. (1976) Goigs al Beat Diego de Càdiz
10. (1976) Goigs a llaor de Sant Joan Baptista de la Salle
11. (1977) Goigs a Sant Pere Claver, confessor
12. (1978) Cobles a la Mare de Déu del Roure
13. (1979) Goigs a Sant Miquel dels Sants
14. (1980) *Virolai* a la Mare de Déu de Montserrat